

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/218/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215216795
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2215216795.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a JUDr. Daši Kontríkovej, v spore žalobcu: N. Y., nar. X.X.XXXX, bytom Y. XXXX/XX, XXX XX K., zastúpeného JUDr. Jozefom Ujom, advokátom, Vlárská 458, Trenčín, proti žalovanej: Z. B., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. XXX/X, K., zastúpená JUDr. Zsoltom Hodosim, advokátom, Veľkoblahovská č. 6750, Dunajská Streda, o zaplatenie 7.700 eur s príslušenstvom, o odvolaniach strán sporu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 27. marca 2018 (vyhlásený na pojednávaní dňa 10.4.2018), č.k. 5C/477/2015-113, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.
- II. Žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním zo dňa 27.3.2018, pričom správny dátum vyhlásenia rozsudku je 10. apríla 2018 určil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.000 eur titulom bezdôvodného obohatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.), žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 29,88% (výrok III.) s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku v samostatnom uznesení (výrok IV.). Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že žalobca sa žalobou podanou na súd prvej inštancie dňa 18.9.2015 domáhal zaplatenia pohľadávky 7.700 eur a náhrady trov konania s odôvodnením, že so žalovanou viac rokov boli priatelia, s úmyslom neskoršieho uzavretia manželstva, no rozišli sa. Počas trvania ich vzťahu žalobca kúpil nehnuteľnosť, keď so žalovanou zdieľali spoločný účet, z ktorého účtu sa mali v neprimeranej miere strácať peniaze. Tvrdil, že bez jeho vedomia žalovaná vybrala zo spoločného účtu po rozchode sumu 7.700 eur, ktoré peniaze žiadal vrátiť titulom bezdôvodného obohatenia. Poukázal na výpoveď žalovanej v zápisnici spísanej políciou pri prešetrovaní trestného oznámenia podvodu a zadovážením dokladov vystavených bankou o výbere a vklade na iný účet. Žalovaná poprela tvrdenia žalobcu o prisvojení si finančnej hotovosti bez vedomia žalobcu. Uviedla, že žili spolu ako druh a družka, uznala jediné tvrdenie žalobcu o prisvojení si sumy 5.000 eur, ktoré vložila na účet svojho syna, hoci pôvodne tvrdila, že uvedené peniaze, ktoré vložila toho istého dňa ako vykonala výber z účtu žalobcu, boli peniazmi darovanými rodičmi, ktorých navrhla v tomto smere vypočuť. Ďalšia čiastka 1.000 eur mala byť pôžička vrátená jej matke, ktorá im poskytla túto ako výpomoc v súvislosti s rôznymi vybavovaniami okolo domu. Tvrdenia žalobcu považovala za vykonštruované. Nejasnosť v skutkových tvrdeniach žalobca predniesol na pojednávaní, keď tvrdil, že až v roku 2016 ukončili spolužitie, pričom k tomu došlo v lete 2015, v dôsledku fyzického napadnutia žalovanej žalobcom. Súd vykonal dokazovanie a zistil zhodným tvrdením strán sporu, že dlhšiu dobu strany sporu žili v druhovskom vzťahu, v priebehu ktorého spolužitia spoločne hospodárili, keď príjem žalovanej bol poukazovaný na účet žalobcu v G. G., pobočka K., č. XXXXXXXXX/XXXX. Spoločným

právom dispozícií s účtom, z ktorého realizovala výbery podľa potreby domácnosti, uhradzovala svoje dlhy žalovaná so súhlasom žalobcu. Túto skutočnosť strany nespochybnili. Počas trvania spolužitia žalobca kúpil nehnuteľnosť, ktorú spoločne rekonštruovali. Výbery na účte podľa tvrdenia žalovanej mali slúžiť na úhradu nákladov na rekonštrukciu rodinného domu, žalobca tieto skutočnosti poprel, poukazujúc na zmluvu so G. G., a.s., o poskytnutí stavebného sporenia vo výške 47.000 eur, opakovane 12.000 eur a 2.820 eur. Rovnako zhodne bolo potvrdené, že po založení účtu na meno syna žalovanej v B. H., a.s., pobočka S. G., pod č. XXXXXXXX/XXXX, jej výplata išla už len na tento účet. Podľa pohybu na účte syna žalovanej v čase od 1.3. do 31.3.2015 bol vykonaný vklad v hotovosti v sume 5.000 eur dňa 17.3.2015, pričom v ten istý deň bol vykonaný výber z účtu č. XXXXXXXX/XXXX žalovanou, podľa potvrdenia G. G., a.s.. Žalovaná vo svojej výpovedi v rámci prípravného konania podaného trestného oznámenia žalobcom do zápisnice o výsluchu uviedla, že nezhody medzi ňou a žalobcom začali od januára 2015, keď žiadala od žalobcu, aby dom bol vedený v ich spoločnom vlastníctve potom, čo 10 rokov spolu žili. Z toho dôvodu vybrala z účtu žalobcu, ku ktorému mala prístup 5.000 eur a vložila ich na účet svojho syna a pred žalobcom mala vyhlásiť, že chce, aby dom bol na spoločnom mene. Pokiaľ ide o rozdiel 2.700 eur, žalobca odôvodnil túto sumu potvrdením vystaveným G. G., a.s., H., dňa 5.12.2017, keď dňa 17.3.2015 mala žalovaná poukázať sumu 800 eur na účet č. XXXXXXXX vedený u G. G. na meno žalobcu ako aj dňa 13.4.2015 sumu 2.000 eur. Tento účet bol vedený na žalobcu, nespochybnil ani túto skutočnosť žalobca, pričom tvrdil, že s týmto účtom on nikdy nenakladal, nakoľko z tohto účtu sa realizovali úhrady dlhu žalovanej na úvery, s čím on súhlasil. Žalobca sám potvrdil, že žalovaná z dôvodu existujúcich dlhov nemala vedený účet na svojom mene. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 451 ods. 1, 2 OZ. Súd dospel k záveru, že žalovaná získala majetkový prospech plnením bez právneho dôvodu, keď od začiatku nebol právny dôvod na plnenie. Žalovaná vybrala finančnú hotovosť z účtu žalobcu z dôvodu, aby donútila žalobcu previesť vlastnícke právo k domu aj na ňu. Opodstatnenosť s výberom na náklady domácnosti a rekonštrukčné práce, ako bolo medzi účastníkmi bežne zaužívané, nebolo na mieste. Sumu žalovaná v ten deň vložila na účet svojho syna, ktorú skutočnosť sama potvrdila vo svojej výpovedi do zápisnice dňa 20.6.2016 v rámci vyšetrovacieho konania vedeného OOPZ Gabčíkovo, sp.zn. ORP-571/GA-DS-2016, ktorý bol rozhodujúcim dôkazom potvrdzujúcim úmysel žalovanej pri výbere hotovosti z účtu žalobcu, keď už jej výplata bola poukazovaná na účet syna v B. H. vložiť na tento účet, s ktorým mala výlučnú dispozíciu len ona so synom. Peniaze si tak prisvojila bez právneho dôvodu a bez súhlasu žalobcu, čím jej vznikla povinnosť vydať žalobcovi obnos vo výške 5.000 eur titulom bezdôvodného obohatenia. Pokiaľ ide o zvyšok bez uplatneného nároku vo výške 2.700 eur, žalobca nepreukázal tvrdenia o získaní finančnej hotovosti bez právneho dôvodu žalovanou, keď mala disponovať s jeho účtom v mesiaci marec a apríl 2015 a vykonať prevod finančných prostriedkov na účet žalobcu č. XXXXXXXX vedený rovnako v G. G., a.s., na meno žalobcu s dispozíciou právom oboch, čo potvrdil sám žalobca. Tvrdil, že z tohto účtu realizovala žalovaná úhradu svojich dlhov na úveroch, s čím on súhlasil. Aj prevod sumy 2.000 eur mohlo byť podľa tvrdenia žalobcu použité sčasti na úhradu jej dlhov, ako bolo vyporiadanie zo zaniknutého BSM a časť plnenia pre matku žalovanej. Obrana žalobcu, že s týmto účtom on nikdy nedisponoval, pričom finančné prostriedky sa poukazovali aj na tento účet, žiadnym spôsobom nepreukázal. Súd mal pochybnosť o tvrdeniach žalobcu o spolužití so žalovanou, keď v žalobe uvádzal, že už v januári 2015 nežili spolu, vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 10.4.2018 tvrdil, že účet č. XXXXXXXX/XXXX zrušil ku dňu 25.6.2016, keď sa rozišli. Rovnako mala žalovaná dispozíciu právo aj k účtu č. XXXXXXXX až do roku 2016, keď nezrušil skôr tieto účty, dôverujúc žalovanej, keď súhlasil s úhradou dlhov žalovanej z uvedeného účtu, len spochybnil také vysoké sumy. Na základe takéhoto dokazovania mal súd za to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal svoju nevedomosť o prevode týchto peňazí na jeho účet, s ktorým by on nesúhlasil. Je zrejmé, že so svojím účtom mal právo i možnosť disponovať, kontrolovať účet, pohyb na tomto účte. Sám potvrdil, že o tento účet nemal záujem, keď tam boli poukázané sumy na úhradu dlhov žalovanej v rámci vyporiadania BSM a úverov. Poznal finančné pomery žalovanej, keď súhlasil s úhradou jej dlhov z jeho účtu. Dôveroval jej, keď nezrušil účet hneď po rozchode, ponechal jej dispozíciu, čím súhlasil s nakladaním s finančnými prostriedkami prevodom na jeho účet s koncovým číslom XXX u G. G., a.s.. Súd s poukazom na ust. § 191 ods. 1, 2 CSP vyhodnotil vykonané dokazovanie a dospel k záveru, že tvrdenia žalobcu na získanie bezdôvodného obohatenia žalobkyňou v rozsahu 2.700 eur neboli preukázané, keďže žalobca neunesol dôkazné bremeno na svoje tvrdenia, v dôsledku čoho súd žalobu v tejto časti zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, keď žalobca mal v konaní úspech len čiastočný, preto mu súd priznal pomernú časť a to vo výške 29,88%.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podali odvolania obe strany sporu. Žalobca v odvolaní zo dňa 4.6.2018 uviedol, že sa odvoláva vo veci položky 2.700 eur, nesúhlasí, že nepreukázal

opodstatnenosť žaloby ohľadne uvedenej sumy. Bolo dokázateľne preukázané, že suma 2.700 eur skončila na účte žalovanej a to s úmyslom obohatiť sa a ten najhorší úmysel bol, že rozkradla, minula na svoje účely všetkých 15.000 eur pôžičky, ktorá bola určená na rekonštrukciu rodinného domu. Všetky konania žalovanej hrubo urážajú jeho osobu, nakoľko žalovaná všetko rieši klamstvami, urážkami a vydieraním, že sa mu pomstí. So žalovanou neboli nikdy zasnúbení, ani sa o tom nehovorilo, o svadbe v žiadnom prípade z jeho strany. Ona tvrdila pri vybavovaní pôžičky, že je vydatá, čo bolo klamstvo a podvod. Toto jej tiež umožnilo výbery, čo bohato využila a kde sa dalo, ho finančne obrala o nemalé čiastky. Pôžička a peniaze z nej sú jeho vlastníctvom, žalovaná ho začala vydierať, že ak neposlúchne, tak bude zle, pomsta z jej strany bola čoskoro, zosnovali ublíženie na zdraví, nikdy však reálne nebolo a začala s účtom na syna, kde postupne predisponovala peniaze a postupným výberom z banky odcudzila nezákonne viac ako 8.000 eur z jeho pôžičky, ktorú mal investovať do domu. Úmysel bol založený na pomste, keď Z. zistila, že nemá šancu na vážnejší vzťah, manželstvo a preto posledný rok pred rozchodom rozkrádala jeho majetok. Založila si účet, kde premývala postupne peniaze a tak sa jej podarilo predisponovať až 15.000 eur na tento účet, on nemal podpisové právo, čiže ho ani nemohol kontrolovať.

3. Žalovaná v odvolaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 18.5.2018 uviedla, že sa odvoláva voči výroku rozsudku č. I. a III. Súd ohľadne určenia povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 5.000 eur za rozhodujúci dôkaz považoval výpoveď žalovanej z policajného spisu, v ktorej uviedla, že vybrala peniaze vo výške 5.000 eur z účtu žalobcu a vložila ich na účet svojho syna. V duplike zo dňa 30.1.2017 navrhla vypočuť svojich rodičov a to z dôvodu, že sumu 5.000 eur darovali starí rodičia synovi žalovanej a bolo len zhodou náhod, že k výberu sumy 5.000 eur z účtu žalobcu a k vloženiu darovanej sumy 5.000 eur na účet syna žalovanej došlo v ten istý deň. Navrhnutý dôkaz by sa týkal rozhodujúcich skutočností a to pôvodu sumy 5.000 eur na účte syna žalovanej. Súd bez vysvetlenia v odôvodnení povýšil jeden dôvod nad druhý, konkrétne povýšil dôvod zistený z policajnej zápisnice nad dôvod vyplývajúci z dupliky žalovanej. Ďalej uviedla, že poukázala na to, že konanie žalobcu napĺňa znaky zneužitia práva podľa čl. 5 CSP. V konaní žalobcu pred súdom ide o zneužitie práva. Súd nedal relevantnú odpoveď na vecný a opodstatnený argument o zneužití práva žalobcom. Rozsudok neobsahuje žiadne úvahy súdu prvej inštancie k otázke zneužitia práva, z akého dôvodu, nemožno zistiť, súd nepovažoval konanie žalobcu za zneužitie práva. Navrhla rozsudok zmeniť vo vyhovujúcej časti a žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať jej náhradu trov konania vo výške 100%.

4. Žalobca na výzvu súdu uznesením zo dňa 12. júla 2018 na doplnenie a opravenie svojho podania doručeneho súdu prvej inštancie dňa 4.6.2018, ktorá bola žalobcovi doručená 20.7.2018, doplnil podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 30.7.2018 odvolanie. Uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a určil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 7.700 eur titulom bezdôvodného obohatenia a priznal mu náhradu trov konania vo výške 100%. Uviedol, že má za to, že dôkazné bremeno aj v časti zaplata sumy 2.700 eur uniesol. Ako vyplýva zo žaloby a z jeho tvrdení, v konaní sa domáhal iba tej sumy, ktorú je schopný preukázať dôkazmi. Skutočnosť, že došlo k nepresnostiam v jeho výpovedi, je spôsobená stresom, ktorý prežíva z krivdy a nespravodlivosti, ktorá sa deje voči jeho osobe. Popiera tvrdenia žalovanej, že aj účet s koncovým číslom XXX bol ich spoločný účet, nakoľko k tomuto účtu on nemal podpisové právo. Tento bol účtom žalovanej. Je pravdou, že tento účet s koncovým číslom XXX tiež založil on, ale nerealizoval žiadne prevody, tento účet prenechal k dispozícii žalovanej. Účet s koncovým číslom XXX výlučne používala žalovaná, on s účtom nerobil žiadne finančné operácie. Bol vedený na jeho meno z dôvodu exekúcií žalovanej, ktoré sa uhrádzali aj z jeho účtu. Zo sumy 2.700 eur, ktorá bola vybratá z jeho účtu a použitá žalovanou bez jeho vedomia bola časť vo výške 1.000 eur použitá na úhradu jej dlhu z vyporiadania BSM, čo sama potvrdila a zvyšná časť 1.700 eur bola taktiež použitá v rozpore s ich dohodou a nebola použitá na rekonštrukciu domu. Mala mu oznámiť, aké prevody ide realizovať, mohla ich realizovať z jeho účtu, tak, ako realizovala aj úhradu jej dlhov z jeho účtu, čo mu vždy oznámila a preto tieto úhrady jej dlhov z jeho účtu, o ktorých mu oznámila, teda o nich má vedomosť, nežiada vrátiť. Nie je pravda, že by matka požičala žalovanej peniaze alebo vnukovi darovala peniaze.

5. Žalobca sa písomne vyjadril k odvolaniu žalovanej, kde uviedol skutočnosti totožné so skutočnosťami uvedenými v doplnení svojho odvolania. Doplnil, že na úhradu výdavkov spojených s rekonštrukciou domu a pod. nebolo potrebné prevádzať peniaze na účet žalovanej s koncovým č. XXX, ale tieto výdavky sa mohli a mali uhrádzať priamo z jeho účtu. Dôvodom založenia účtu XXX boli exekúcie a dlhy žalovanej. Nakoniec niektoré z jej dlhov sa uhrádzali aj z jeho účtu. Tvrdenia žalovanej, že jeho

konanie napríňa znaky zneužitia práva, je invektíva. To môže v rámci obrany tvrdiť každý žalovaný, aby sa vyhol splneniu svojich povinností, a aby sa vyhol uloženiu povinnosti súdom na jednej strane a na strane druhej, aby súd neposkytol ochranu žalobcovi, ktorý sa domáha svojich práv ich uplatnením na súde.

6. Dňa 28.8.2018 žalobca súdu prvej inštancie doručil návrh na vykonanie dôkazov v odvolacom konaní, keď navrhol na odvolacom pojednávaní vylúch svedkov Z. Y. - matky žalobcu a F. G..

7. Žalovaná v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovanej uviedla, že žalobca vo vyjadrení prednáša argumentáciu, ktorá sa javí byť vnútorne rozporná a to vo vzťahu k účtu s koncovkou XXX. Na jednom mieste totiž tvrdí, že tento účet založil žalobca, teda neexistuje žiadna rozumná pochybnosť, že účet patrí po právnej stránke žalobcovi. Na inom mieste uvádza, že k tomuto účtu nemal dispozičné právo, čo je právne nemožné, nakoľko ako osoba, ktorá otvorila účet, má k nemu dispozičné právo. Z ďalšieho vyjadrenia žalobcu je zrejmé, že pri otvorení účtu umožnil žalovanej disponovať s ním, čo sa chápe ako istá forma splnomocnenia. Keďže neboli stanovené a dohodnuté medzi sporovými stranami žiadne limity či obmedzenia, žalobcom žalovanej udelené dispozičné oprávnenie k účtu bolo neobmedzené. Pokiaľ ide o dodatočne prednesené návrhy na doplnenie dokazovania vylúchom svedkýň, je otázne, k akým skutočnostiam sa majú tieto vyjadriť, nakoľko vymedzenie skutočností, k zisteniu ktorých sú svedkyne navrhnuté v podaní chýba. Vlastná matka žalobcu zrejme nebude schopná vecnej a popisnej výpovede a jej výpoveď bude účelová. Chýba vyjadrenie žalobcu z akých dôvodov nemohol bez svojej viny uplatniť tieto dôkazné návrhy v konaní pred súdom prvej inštancie, najmä v osobe matky žalobcu zrejme ide o dôkazný prostriedok, ktorý bol žalobcovi známy už aj v konaní pred súdom prvej inštancie. V osobe F. G. ide o švagrinú žalovanej, o manželku brata žalovanej, ktorá nikdy nebola prítomná v spoložití sporových strán. Takže k otázkam spoločného fungovania hospodárenia sporových strán sa môže vyjadriť len z počutia.

8. Žalobca odvolaciemu súdu dňa 17.4.2019 doručil vyjadrenie k odvolaniu žalovanej, ktorého obsah je totožný s vyjadrením zaslaným súdu prvej inštancie dňa 30.7.2018 (č.l. 132).

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenými osobami - stranami sporu (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP) po skonštatovaní, že odvolania obsahujú zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolania nie sú dôvodné a rozsudok je vecne správny.

10. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 5C/477/2015 je vydanie bezdôvodného obohatenia žalobcovi žalovanou vo výške 7.700 eur.

11. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým určil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.000 eur a vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 29,88%.

12. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, keď súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatnených nárokov a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľom. K záverom súdu prvej inštancie uvádza nasledovné:

13. K odvolaniu žalovanej ohľadom vyhovujúcej časti vo výške 5.000 eur sa odvolací súd plne stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý správne vychádzal pri hodnotení dôkazov z výpovede žalovanej, ktorú učinila pred orgánmi polície, kde sama potvrdila priebeh finančnej transakcie ohľadne sumy 5.000 eur a to už v čase, kedy prebiehalo toto súdne konanie. Sumu 5.000 eur vybrala z účtu žalobcu a následne v priebehu pol hodiny tieto finančné prostriedky vložila na účet jej syna, z dôvodu, ktorý vo

výpovedi na polícii sama žalovaná jednoznačne a nepochybne ozrejmla. Následné tvrdenie žalovanej v tomto konaní o darovaných peniazoch od starých rodičov pre jej syna odvolací súd považoval za účelové.

14. K námietkam žalobcu v odvolaní v časti zamietnutia žaloby o zaplatenie sumy 2.700 eur odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne skonštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno. Tvrdil skutočnosti, ktoré však nepreukázal. Naopak, úvahy súdu prvej inštancie o účte s koncovým číslom XXX sú správne, keďže nebolo preukázané, že by žalobca nemal dispozičné právo s účtom. Žalovaná mala právo disponovať s oboma účtami žalobcu, s týmito aj dlhú dobu disponovala. Účet s koncovým číslom XXX žalobca zrušil až v júni 2016, napriek tomu, že od leta roku 2015 nežili v spoločnej domácnosti. Nebola preukázaná žiadna dohoda o spôsobe, resp. možnosti žalovanej disponovať s účtami, ani dohoda o investovaní vybraných finančných prostriedkov. Žalobca žaluje sumu 2.700 eur, nie je však z jeho tvrdení presne zrejmé o aké sumy sa jedná, keď z listinných dôkazov vyplynulo, že na účet s koncovým číslom XXX boli prevedené žalovanou sumy 800 eur 17.3.2015 a 2.000 eur 13.4.2015. Účet s koncovým číslom XXX však nebol účtom cudzím, bol to účet patriaci žalobcovi. Kedy boli tieto vložené finančné prostriedky v sume 2.800 eur z tohto účtu s koncovým číslom XXX vybraté a akým spôsobom bolo s nimi naložené, žalobca riadne netvrdil. Jeho vyjadrenia boli zmätočné, počas spolužitia so žalovanou s týmito finančnými prostriedkami na účtoch žalobcu disponovala takmer výlučne žalovaná, pričom žiadna dohoda o spôsobe dispozície medzi nimi nebola preukázaná. Tvrdenia žalobcu o žalovanom nároku neboli taktiež jednoznačné, vo vyjadreniach menil sumu, ktorú požadoval vydať, avšak súd neprípustil zmenu žaloby a žalobca neuviedol ani riadne skutočnosti o výške ním žalovanej sumy 2.700 eur, z listinných dôkazov v spise vyplýva len skutočnosť, že na jeho účet s koncovým číslom XXX bola prevedená suma z jeho ďalšieho účtu, čo však nezakladá dôvod na vrátenie mu tejto sumy žalovanou titulom bezdôvodného obohatenia.

15. Žalobca navrhoval v priebehu odvolacieho konania, po podaní odvolania výsluch svedkýň bez uvedenia skutočností, ku ktorým by mali byť vypočuté a tiež bez uvedenia dôvodov, pre ktoré nemohol navrhnúť ich výsluch v prvoinštančnom konaní. Tento návrh odvolací súd považoval za novotu a keďže neboli splnené podmienky v zmysle § 366 CSP na tento návrh neprihliadol.

16. Odvolací súd nepovažoval namietané zneužitie práva žalovanou za dôvodné, majúc za to, že vyjadrenia žalobcu v jeho podaniach nie je možné považovať za zjavné zneužitie práva v zmysle čl. 5 CSP.

17. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil. Odvolací súd dáva súdu prvej inštancie do pozornosti skutočnosť, že v písomnom vyhotovení rozsudku je zrejماً nesprávnosť a to v uvedení dátumu jeho vyhlásenia, ktorú bude potrebné v súlade s § 224 CSP odstrániť.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní nemala úspech ani jedna zo strán sporu, preto rozhodol, že žiadna zo strán nemá na ich náhradu nárok.

19. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).